

Sig månen langsomt hæver

Matthias Claudius 1779

J.A.P. Schulz
Sats: Anders Olesen 2020

S
A

1. Sig må - nen lang - somt hæ - ver, den gyld - ne stjer - ne svæ - ver på
2. Hvor ro - lig jør - den hvi - ler bag nat - tens slør og smi - ler så
3. Be - trag - ter må - nens bu - e, den er kun halvt at sku - e og

T

den stjer - ne svæ - ver
bag slør og smi - ler
kun halvt at sku - e

5

S
A

him - len klar og blid; vor skov er tavs og stil - le, og hvi - de tå - ger
mild og som - mer - varm, ret som et stil - le kam - mer, hvor - i al da - gens
er dog hel og rund; så er vel fle - re sa - ger, som nu vort hjer - te

T

og tå - ger
al da - gens
vort hjer - te

10

S
A

spil - le på eng - en rundt ved af - tens - tid.
jam - mer for - glem - mes skal i søv - nens arm.
vra - ger, for - di vi halvt dem sku - e kun!

T

spil le
jam - mer
vra - ger

S
A

4. Vi stol - te A - dams slæg - ter kun så - re li - det mæg - ter, og
5. Gud Fa - der i det hø - je, lær mig at skel - ne nø - je det
6. Koldt nat - tens vin - de suk - ke, mit ø - je vil sig luk - ke, giv

T

kun li - det mæg - ter
at skel - ne nø - je
ø - je sig luk - ke

5

S
A

me - get ved vi ej; vi ef - ter skyg - ger ja - ger og man - gen kunst op -
san - de fra dets skin; og mens jeg er i li - ve lad lig et barn mig
mig, o Gud, din fred! Se nå - dig til min slum - mer, og trøst mig i min

T

og kunst op -
et barn mig
mig i min

10

S
A

da - ger og kom - mer læn - ger fra vor vej.
bli - ve, skænk mig et fromt, en - fol - digt sind!
kum - mer, og trøst min sy - ge na - bo med!

T

da - ger
bli - ve
kum - mer